

فرماندهای که از فرمول‌ها نمی‌ترسید

نگاهی به زمانه و زندگی سپهبد شهید **صیاد شیرازی**

سپس با پذیرفته شدن در کنکور اعزام به خارج در سال ۱۳۵۱ برای طی یک دوره تخصصی توپخانه تحت عنوان دوره هواسنجی بالستیک توپخانه به آمریکا رفتم.»

اما سفر به آمریکا هم نتوانست او را از فعالیت‌های انقلابی دور کند و بعد از بازگشت از آمریکا راه انقلاب را در پیش گرفت. اواخر سال ۱۳۵۲ بود که نامه انتقالی اش به اصفهان آمد، شهری که در آن شخصیت سیاسی صیاد شکل گرفت. تأسیس گروه مخفی همراه شهیدان کلاه‌دوز و اقارب‌پرست از او به‌عنوان عضوی از ارتش شاهنشاهی یک مرید مخلص ساخت. فعالیت این گروه به حدی عالی پیش رفت که حتی تا روزهای آخر رژیم شاه هیچ ردی از افراد این گروه به دست ساواک نیفتاده بود، اما در روزهای منتهی به انقلاب اسلامی در ۱۹ بهمن سال ۵۷ شهید صیاد شیرازی به مدت سه روز و به اتهام تحریک سربازان به شورش و آشوب در پادگان بازداشت و در نهایت با پیروزی انقلاب اسلامی پیروز آزاد شد.

انقلاب اسلامی پیروز شد و زندانیان سیاسی آزاد شدند، علی صیاد شیرازی که تنها سه روز را در زندان رژیم شاه بود تا مهر سال ۵۸ در پادگان اصفهان به تربیت

مازندران، یعنی در شهرهای گرگان، آمل و گنبدکاووس به سر برده‌ام. سال ششم ریاضی، یعنی سال آخر دبیرستان را در تهران گذراندم و از دبیرستان امیرکبیر فارغ‌التحصیل شدم.»

زندگی در شهرهای مختلف و عشق و علاقه فراوان به ایران، علی صیاد شیرازی را برای زندگی و کار سخت در ارتش آماده کرد، او یک سال پس از کسب مدرک دیپلم ریاضی راهی دانشکده افسری ارتش شد تا علوم نظامی را با تمرکز بیشتری بیاموزد. او در خصوص اقدامات خود پس از اخذ درجه افسری می‌گوید: «پس از طی یک سال دوره مقدماتی رسته توپخانه، به لشکر ۲ تبریز رفتم. در سال ۱۳۴۸ مأموریت استقرار در مرزهای غرب کشور، قصر شیرین به لشکر ۲ تبریز داده شد. بنده به‌عنوان افسر دیده‌بان توپخانه و معاون آتش‌بار، حدود یک سال در این مأموریت به سر بردم. لشکر تبریز در سال ۱۳۴۹ منحل شد و گردان ما که گردان ۳۰۲ توپخانه بود به توپخانه لشکری، لشکر ۸۱ زرهی کرمانشاه انتقال یافت و من فرمانده آتش‌بار شدم. بعد از یک‌بار جابه‌جایی و انتصاب در فرماندهی آتش‌بار در گردان ۳۱۶ توپخانه، برای گذراندن دوره آموزش زبان انگلیسی به تهران رفتم.

فاطمه بک‌زاده گزارشگر

سپهبد علی صیاد شیرازی نامدارترین چهره ارتش پس از انقلاب اسلامی است. فرماندهی که عملیات‌های موفق را در دفاع مقدس رهبری کرد و پس از جنگ نیز با در هم شکستن برنامه‌ریزی‌های منافقین در عملیات فروغ جاویدان و قلع‌و‌مع کردن خائن‌ان ایران، عملیات موفق مرصاد را مدیریت کرد و قهرمان مرصاد شد. اما صیاد که بود؟ شهید صیاد درباره خانواده و اجدادش این‌گونه می‌گوید: «اجداد من از عشیره‌ای به نام اخت افشار هستند که از اصطهبانات و نی‌ریز در فارس تا سیرجان، بافت و جیرفت در کرمان گسترش یافته‌اند. پدر بزرگم صیاد همراه فرزندان و مال و احشامش ده‌ها سال پیش به‌سوی خراسان و شهرستان مشهد به راه افتادند و به شهرستان درگز کوچ کردند. پس از ولادت من و حدود یک سال اقامت در این شهر بر حسب شغلی که پدرم داشت، درجه‌دار ژاندارمری حدود ۲ سال در مشهد اقامت کردم و حدود ۱۵ سال در

احمد دادیین

■ از ۳ آبان ۱۳۷۳
■ تا ۹ مهر ۱۳۷۶

او در سال ۱۳۵۶ دوره مقدماتی رشته پیاده را در مرکز پیاده شیراز گذراند و سال بعد با درجه ستوان دومی وارد لشکر ۲۳ نوه شد. سال‌ها بعد فرماندهی لشکر ۲۸ کردستان را بر عهده گرفت و در سال ۱۳۷۳ به فرماندهی نیروی زمینی ارتش منصوب شد. از کارهای برجسته وی در دوران فرماندهی نزاجا؛ بهبود بودجه ارتش و رزمایش استراتژیک ذوالفقار «مانور بزرگ ولایت» در بیابان‌های استان قم است.

عبدالعلی پورشاسب

■ از ۹ مهر ۱۳۷۶
■ تا ۱۹ بهمن ۱۳۷۹

او پس از کناره‌گیری از فرماندهی نیروی زمینی، از ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۴ ریاست ستاد مشترک ارتش را بر عهده داشت، در فاصله سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۲ معاون بازرسی ستاد کل نیروهای مسلح بود، از ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۵ به‌عنوان جانشین ستاد کل نیروهای مسلح فعالیت می‌کرد و از ۱۳۹۵ تا ۱۳۹۷ نیز معاون قرارگاه مرکزی خاتم‌الانبیا بود. وی هم‌اکنون به‌عنوان جانشین پژوهشگاه علوم و معارف دفاع مقدس فعالیت می‌کند.

ناصر محمدی فر

■ از ۱۹ بهمن ۱۳۷۹
■ تا ۴ مهر ۱۳۸۴

او در زمان جنگ ایران و عراق فرماندهی لشکر ۱۶ و لشکر ۸۱ زرهی نیروی زمینی ارتش را بر عهده داشت و از سال ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۴ فرمانده نیروی زمینی ارتش ایران بود، او هم‌اکنون مشاور عالی رهبر ایران در امور نظامی است. محمدی فر در زمان جنگ فرماندهی گردان ۲۳۴ زرهی، تیپ دوم لشکر ۸۸ زرهی، جانشینی لشکر ۸۸، فرماندهی لشکر ۱۶ زرهی و فرماندهی لشکر ۸۱ زرهی را بر عهده داشت.